

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 907/2006 НА КОМИСИЯТА

от 20 юни 2006 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 648/2004 на Европейския парламент и на Съвета относно детергентите с цел адаптиране на приложения III и VII към него

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 648/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно детергентите¹, и по-специално член 13, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) Регламент (ЕО) № 648/2004 гарантира свободното движение на детергентите на пазара на Общността, като същевременно осигурява високо ниво на защита на околната среда и на общественото здраве, и определя правила относно крайната биоразградимост на повърхностноактивните вещества, влизащи в състава на детергентите, и относно етикетирването на компонентите на детергентите.

(2) Някои от методите, предвидени в приложение III към Регламент (ЕО) № 648/2004, например референтният метод ISO 14593, могат също така да са подходящи за тестване на вещества, които са слабо разтворими във вода, при условие че се гарантира наличието на адекватна дисперсия на тестваното вещество. Стандарт ISO 10634 предоставя по-подробна информация за тестовете на веществата, които са слабо разтворими във вода. Въпреки това трябва да бъде добавен един допълнителен метод за контрол на повърхностноактивните вещества, които са слабо разтворими във вода. Предлаганият допълнителен метод на контрол е стандарт ISO 10708:1997 „Качество на водата — Оценяване във водна среда на крайната биоразградимост в аеробни условия на органичните съединения“. Научният комитет по рисковете, свързани със здравето и околната среда (SCHER), заключи, че стандарт ISO 10708 е еквивалентен на методите за контрол, които вече са предвидени в приложение III към посочения регламент, и заяви своята подкрепа за неговото използване.

(3) За да се гарантира високо ниво на защита на здравето, потребителите трябва да имат възможност за по-лесен достъп до информацията относно състава на детергентите. Следователно върху опаковката на детергента трябва да бъде посочен адресът на интернет страницата, на който е възможно лесното получаване на списъка с компонентите, предвиден в раздел Г от приложение VII към Регламент (ЕО) № 648/2004.

(4) Задължително е да бъдат декларираны ароматите, които могат да предизвикат алергия, ако те са добавени под формата на чисти вещества. Въпреки това горното задължение е валидно само ако те са добавени като компоненти от сложни по състав вещества като етерични масла или парфюми. С цел подобряване на прозрачността за

¹ ОВ L 104, 8.4.2004 г., стр. 1.

потребителя всеки аромат, който може да предизвика алергия и който се съдържа в даден детергент, трябва да бъде деклариран независимо от начина, по който е добавен към него.

(5) Предназначеният за обикновения потребител списък на съставките, предвиден в раздел Г от приложение VII към Регламент (ЕО) № 648/2004, налага прибягване до специализирана научна номенклатура, която по-скоро би могла да обърка, отколкото да подпомогне обикновения потребител. Освен това съществуват някои незначителни несъответствия между информацията, която е на разположение на широката публика, и информацията, която е на разположение на медицинския персонал в рамките на раздел В от същото приложение. Информацията относно съставките, предназначени за обикновените потребители, трябва да бъде по-леснодостъпна чрез използването на номенклатурата INCI, която вече се използва за козметичните съставки, и раздели В и Г трябва да имат съответствие помежду си.

(6) В съдържащото се в регламента определение на понятието „детергент“ се уточнява ясно, че правилата относно етикетирането се прилагат към всички детергенти, независимо дали те съдържат повърхностноактивни вещества, или не. Въпреки това раздел Г от приложение VII към Регламент (ЕО) № 648/2004 определя различни правила за детергентите за промишлени или учрежденски цели, които съдържат повърхностноактивни вещества, и за детергентите, които не съдържат такива. Тази разлика при задълженията относно етикетирането не преследва никаква полезна цел и трябва да бъде премахната.

(7) Приложения III и VII към Регламент (ЕО) № 648/2004 следва да се изменят съответно. За по-голяма яснота е подходящо тези приложения да бъдат заменени.

(8) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по детергентите,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 648/2004 се изменя, както следва:

- 1) Приложение III се заменя с текста от приложение I към настоящия регламент.
- 2) Приложение VII се заменя с текста от приложение II към настоящия регламент.

Член 2

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 1, параграф 2 се прилага след шест месеца от влизане в сила на настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2006 година.

За Комисията

Günter VERHEUGEN

Заместник-председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ III

МЕТОДИ ЗА КОНТРОЛ НА КРАЙНАТА БИОРАЗГРАДИМОСТ (МИНЕРАЛИЗАЦИЯ) НА ПОВЪРХНОСТНОАКТИВНИТЕ ВЕЩЕСТВА, СЪДЪРЖАЩИ СЕ В ДЕТЕРГЕНТИТЕ

А. Референтният метод, избран в настоящия регламент за лабораторните изпитвания относно крайната биоразградимост на повърхностноактивните вещества, се основава на стандарта EN ISO 14593:1999 (изпитване с CO₂ в горната част на колона).

Повърхностноактивните вещества, които се съдържат в детергентите, се смятат за биоразградими, ако нивото на биоразградимост (минерализация), измерено с помощта на един от следните тестове¹, е не по-малко от 60 % за период от двадесет и осем дни:

1. Стандарт EN ISO 14593:1999 — Качество на водата — Оценяване във водна среда на крайна биоразградимост в аеробни условия на органичните съединения — Метод чрез анализ на неорганичен въглерод в херметически затворени съдове (тестово изпитване с CO₂ в горната част на колона). Да не се прибегва до предварително привеждане до работна температура. Не се прилага принципът за междинен интервал от десет дни (еталонен метод).
2. Метод, посочен в Директива 67/548/ЕИО, приложение V.B.4-B (освобождение на въглероден диоксид (CO₂), модифицирано тестово изпитание тип Sturm): да не се прибегва до предварително привеждане до работна температура. Не се прилага принципът за междинен интервал от десет дни (еталонен метод).
3. Метод, посочен в Директива 67/548/ЕИО, приложение V.B.4-Д (затворена колба): да не се прибегва до предварително привеждане до работна температура. Не се прилага принципът за междинен интервал от десет дни (еталонен метод).
4. Метод, посочен в Директива 67/548/ЕИО, приложение V.B.4-Г (манометрична респирометрия): да не се прибегва до предварително привеждане до работна температура. Не се прилага принципът за междинен интервал от десет дни (еталонен метод).
5. Метод, посочен в Директива 67/548/ЕИО, приложение V.B.4-Е (MITI: Министерство на международната търговия и на промишлеността, Япония): да не се прибегва до предварително привеждане до работна температура. Не се прилага принципът за междинен интервал от десет дни (еталонен метод).
6. Стандарт ISO 10708:1997 — Качество на водата — Оценяване във водна среда на крайна биоразградимост в аеробни условия на органичните съединения — Определяне

¹ Тези тестове се считат като най-подходящи за повърхностноактивните вещества.

на биохимичната нужда от кислород чрез тест от две фази в затворена колба. Да не се прибегва до предварително привеждане до работна температура. Не се прилага принципът за междинен интервал от десет дни.

Б. В зависимост от физическите характеристики на повърхностноактивното вещество може да се използва единият или другият от методите, които фигурират по-долу, ако това бъде обосновано по адекватен начин¹. Необходимо да се отбележи, че критерият за успешно преминаване на тестовете от минимум 70 % при тези методи, трябва да се счита за еквивалентен на критерия за успешно преминаване на тестовете от минимум 60 %, посочен за методите, изброени в буква А. Целесъобразността на избора на отбелязаните по-долу методи се преценява чрез потвърждаване на всеки случай поотделно в съответствие с член 5 от настоящия регламент.

1. Метод, посочен в Директива 67/548/ЕИО, приложение V.B.4-A (анихилация на разтворен органичен въглерод (РОВ): да не се прибегва до предварително привеждане до работна температура. Не се прилага принципът за междинен интервал от десет дни (еталонен метод). Като критерий за успешна биоразградимост, измерена според теста, се приема резултат от минимум 70 % за двадесет и осем дни.

2. Метод, посочен в Директива 67/548/ЕИО, приложение V.B.4-B (изменено скринингово изследване на ОИСП, анихилация на разтворен органичен въглерод): да не се прибегва до предварително привеждане до работна температура. Не се прилага принципът за междинен интервал от десет дни (еталонен метод). Като критерий за успешна биоразградимост, измерена според теста, се приема резултат от минимум 70 % за двадесет и осем дни.

NB За всички отбелязани по-горе методи, взети от Директива 67/548/ЕИО, може също да се направи консултация в публикацията „Класификация, опаковане и етикетирание на опасните вещества в Европейския съюз“, част 2 „Методи на тестови изпитания“, Европейска комисия, 1997 г., ISBN 92-828-0076-8.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ЕТИКЕТИРАНЕ И ИНФОРМАЦИОНЕН ФИШ ЗА СЪСТАВКИТЕ

А. Етикетирание на съдържанието

Следните разпоредби относно етикетирането са в сила за опаковките на детергенти, продавани за широко потребление.

Използват се следните диапазони, изразени в проценти:

— по-малко от 5 %,

¹ Методите, свързани с разтворения органичен въглерод, биха могли да дадат резултати за степента на освобождаване в околната среда, а не за крайното биоразграждане. Методите на манометричната респирометрия, на МІТІ и на теста, две фази за определяне на биохимичната нужда, кислород в някои случаи не биха били подходящи, защото високата начална концентрация при тестовото изпитване би могла да предизвика инхибиторен ефект.“

- 5 % или повече, но по-малко от 15 %,
- 15 % или повече, но по-малко от 30 %,
- 30 % и повече,

за указване наличието на изброените по-долу компоненти, ако те са добавени в концентрация, надвишаваща 0,2 % от теглото:

- фосфати,
- фосфонати,
- анионни повърхностноактивни вещества,
- катионни повърхностноактивни вещества,
- амфотерни повърхностноактивни вещества,
- нейногенни повърхностноактивни вещества,
- кислородни повърхностноактивни вещества за избелване,
- хлорни повърхностноактивни вещества за избелване,
- EDTA (етилен-диамин-три-хидроокси ацетат) и соли,
- NTA (нитрилоцетна киселина) и соли,
- феноли и халогенирани феноли,
- парадихлоробензен,
- ароматни въглеводороди,
- алифатни въглеводороди,
- халогенирани въглеводороди,
- сапун,
- зеолити,
- поликарбосилати.

Указва се класът на следните съставни компоненти, ако са прибавени, независимо от концентрацията им:

- ензими,
- дезинфектанти,
- оптични избелители,
- парфюми.

Ако са прибавени консервантни вещества, те се посочват независимо от концентрацията им, като се използва във възможно най-голяма степен общата номенклатура, въведена съгласно член 8 от Директива 76/768/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки, свързани с козметичните продукти (¹).

Ако са прибавени аромати, които могат да предизвикат алергия, в концентрации, надвишаващи 0,01 % от теглото, и ако те присъстват в списъка на веществата в част I от приложение III към Директива 76/768/ЕИО, като резултат от нейното изменение с Директива 2003/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета² за включване на ароматните алергенни вещества от списъка, първоначално установен от Научния комитет по козметичните средства и нехранителните продукти (SCCNFP) в неговото становище SCCNFP/0017/98, тези аромати се указват с помощта на номенклатурата на споменатата по-горе директива, като това се отнася и за всяко друго алергенно ароматно вещество, добавено по-късно в част I от приложение III към Директива 76/768/ЕИО в рамките на адаптирането на това приложение към техническия прогрес.

Когато в зависимост от риска впоследствие от SCCNFP са установени индивидуални пределни стойности на концентрация, Комисията предлага да се извърши приемането съгласно член 12, параграф 2 на тези пределни стойности, които заменят предишната пределна стойност от 0,01 %.

Върху опаковката трябва да бъде посочен адресът на интернет страницата, на който е възможно получаването на списъка с компонентите, предвиден в раздел Г от приложение VII.

За детергентите, които са предназначени за използване единствено в промишления и учреденския сектор, без да се продават за широко потребление, не е необходимо да се съблюдават посочените по-горе изисквания, ако съответната информация е предоставена чрез технически фишове, фишове за безопасност или по всеки друг подобен начин.

Б. Етикетирание на информацията за дозировка

В съответствие с предписанията на член 11, параграф 4 при етикетирането се прилагат следните разпоредби за опаковките на детергентите, продавани за широко потребление. Опаковките на детергентите, които се продават за широко потребление и са предназначени за изпиране на тъкани, трябва да съдържат следните данни:

— препоръчителните количества и/или указания за дозиране, изразени в милилитри или в грамове, съответстващи на нормалното натоварване на една перална машина, за използване с мека, средно твърда и твърда вода, както и указания за един или два цикъла на пране,

— при „класическо“ пране — броят на стандартните зареждания на една перална машина с „нормално замърсени“ текстилни изделия, а при пране на фини текстилни изделия — броят на стандартните зареждания на една перална машина с леко

¹ ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 169. Директива, последно изменена с Директива 2005/80/ЕО на Комисията (ОВ L 303, 22.11.2005 г., стр. 32).

² ОВ L 66, 11.3.2003 г., стр. 26.

замърсени текстилни изделия, които могат да бъдат изпрани със съдържанието на една опаковка, при използване на вода със средна твърдост, отговаряща на 2,5 милимола $\text{CaCO}_3/\text{л}$,

— ако заедно с продукта се предоставя дозаторна чашка, нейната вместимост се отбелязва също в милилитри или в грамове и се посочват указания за дозата детергент, съответстващ за нормалното количество дрехи за едно изпиране с перална машина, съответно при използване на мека, средно твърда и твърда вода.

Нормалното тегло дрехи за едно изпиране с перална машина е 4,5 kg сух текстил при „класическо“ пране и 2,5 kg сух текстил при „специални“ видове пране според определенията, дадени в Решение 1999/476/ЕО на Комисията от 10 юни 1999 г. за установяване на екологичните критерии за предоставяне на екоетикет на Общността за перилните детергенти¹. Даден детергент се счита за „класически“ освен когато производителят предвижда предимно употреба на детергента, при която се щадят тъканите, например пране при ниска температура, при нежни и цветни материи.

В. Информационен фиш за съставките

При изброяването на съставките в информационния фиш, посочен в член 9, параграф 3, се прилагат следните разпоредби.

Информационният фиш посочва наименованието на детергента и името на производителя.

Всички съставки трябва да бъдат отбелязани; те се изброяват в низходящ ред на концентрацията им и списъкът се подразделя в следните диапазони от стойности, изразени в проценти от теглото:

- 10 % или повече,
- 1 % или повече, но по-малко от 10 %,
- 0,1 % или повече, но по-малко от 1 %,
- по-малко от 0,1 %.

Примесите не се считат за съставки.

„Съставка“ означава всяко вещество от синтетичен или естествен произход, включено преднамерено в състава на даден детергент. За целите на настоящото приложение парфюмът, етеричното масло или оцветителят трябва да бъдат считани като отделни съставки и нито едно от съдържащите се в тях вещества не трябва да фигурира в списъка с изключение на предизвикващите алергия аромати, посочени в списъка на веществата от приложение III, част 1 от Директива 76/768/ЕИО, ако общата концентрация на предизвикващата алергия съставка в детергента надвишава пределната стойност, указана в раздел А.

¹ ОВ L 187, 20.7.1999 г., стр. 52. Решение, последно изменено с Решение 2003/200/ЕО (ОВ L 76, 22.3.2003 г., стр. 25).

За всеки съставен компонент се посочват общоприетото химично име или името по IUPAC¹, и когато има такива, наименованието по INCI², номерът по CAS и името, с което той фигурира в Европейската фармакопея.

Г. Публикуване на списъка на съставките

Производителите трябва да публикуват на интернет страницата фиша, който съдържа списъка на отбелязаните по-горе съставки, с изключение на следната информация:

— информацията относно диапазоните от стойности, изразени в проценти от теглото, не е задължителна,

— номерата по CAS не са задължителни,

— наименованието на дадена съставка трябва да бъде давано според номенклатурата INCI; ако това наименование не е налично, трябва да се използва името от Европейската фармакопея. Ако нито едно от тези две наименования не е налично, трябва да се използва обикновеното химично име или името по IUPAC. За парфюмите трябва да се използва наименованието „парфюм“. За оцветителите трябва да се използва наименованието „оцветител“. Парфюмът, етеричното масло или оцветителят трябва да бъдат считани като отделни съставки и нито едно от съдържащите се в тях вещества не трябва да фигурира в списъка с изключение на предизвикващите алергия аромати, посочени в списъка на веществата от приложение III, част 1 от Директива 76/768/ЕИО, ако общата концентрация на предизвикващата алергия съставка в детергента надвишава пределната стойност, указана в раздел А.

Достъпът до интернет страницата не трябва да зависи от никакво ограничение или условие; съдържанието на сайта трябва да се актуализира. Интернет страницата трябва да съдържа препратка към сайта Pharmacos на Комисията или към всеки друг специален сайт, интернет страницата на който има таблица за съответствие между наименованията по номенклатурата INCI, по Европейската фармакопея и номерата по CAS.

Това задължение не се прилага спрямо детергентите за промишлени или учреденски цели, нито спрямо повърхностноактивните вещества, предназначени за детергенти за промишлени или учреденски цели, за които има на разположение технически фиш или фиш за безопасност.

¹ Международен съюз по чиста и приложна химия.

² Международна номенклатура на козметичните съставки.“